TELEGRAAF, DE
AMSTERDAM
21.01.94
Ex. : 725700 AJ
Pag. :

1973

Sterke Paljas in Ahoy'

De uitdrukking 'van een mug een olifant maken' lijkt van toepassing op Opera in Ahoy'. Twee kleine eenakters waarvan de meeste handeling op luttele meters past, worden opgevoerd in een immense arena van 3200 vierkante meters. Kan het onmogelijke mogelijk gemaakt worden? Op de première in het redelijk bezette maar lang niet uitverkochte Ahoy' lukte het in *Pagliacci* van Leoncavallo beter dan in *Cavalleria rusticana* van Mascagni.

De regisseur Bruno Stefano heeft elke mogelijkheid tot massascènes met beide handen aangegrepen. Zelden zullen ze zó als historische veldtochten de revue zijn gepasseerd: de paasprocessie in Cavalleria met prachtige originele processiestukken, de intocht van de kermisklanten in Pagliacci met oude automobielen, een Vespa driewieler, dravende kinderen en paarden. De riant rond de arena gezeten toeschouwers kunnen zich bij al die wonderlijke defilés een avondje voelen als vroeger de koningin op Koninginnedag.

■ Marzio Giossi en Fiamma Izzo D'Amico in Pagliacci.

FOTO: PICTURE REPORT

Maar van het echte drama gaat toch wel iets van de intimiteit verloren in de 3200 vierkante meters. De massa rondkuierende figuranten en koorleden die gedwongen zijn ongedwongen te kijken, leiden de aandacht af van de centrale handeling. Cavalleria valt zo als los zand uit elkaar. Bij Pagliacci gaat het beter. Daar is meer concentratie, meer betrokkenheid bij de hartstochtelijke Siciliaanse drama's van de hoofdpersonen. Daar gaat het oude verisme weer werken, zelfs in die onmetelijke ruimte.

Ergens tussen de muren van de kerk waarvan de plattegrond in de arena op vol formaat is nagebouwd (een sober ontwerp van Bernard Arnould) zit het orkest aan de voeten van een reusachtig kruisbeeld. Dit Boedapest Opera Orkest speelt onder Roberto Paternostro naar omstandigheden subtiel. Toch blijft het wat op afstand klinken. De geluidsversterking via een ringsysteem (een kleine honderd luidsprekers) is fijnzinniger dan vorig jaar bij Nabucco. Echo's en deformatie van hoge tonen zijn verminderd en het geluid komt uit de richting van waar het wordt geproduceerd. Bij de première werd er nog naarstig aan de knoppen gedraaid, maar bij de volgende voorstellingen zal dat wel goedkomen.

De zangersbezetting in Cavalleria is minder sterk dan in Pagliacci. Gisella Pasino is in deze dimensies een wat machteloze Santuzza en de jonge bariton Claudio Otelli (een vlakke Alfio) komt in zijn dubbelrol in Pagliacci (Tonio en Taddeo) beter tot zijn recht. Dat geldt zeker voor Corneliu Murgu: in Cavalleria een luide en kleurloze Turiddu, maar als Paljas een luide èn hartstochtelijke heldentenor. In Pagliacci zijn ook verder de beste zangers te vinden: Fiamma Izzo d'Amico als een sensuele Nedda en in de kleinere rollen de veelbelovende Nederlandse tenor Rein Kolpa (Beppe) en de fraaie lyrische bariton Marzio Giossi (Silvio).

Anders dan de recente Aida in Amsterdam biedt Opera in Ahoy' een voorstelling voor de massa zonder een knieval te doen voor de slechte smaak. Het schijnbaar hopeloze gevecht met de veel te grote ruimte leidt vooral in Pagliacci tot een opmerkelijk succes en dat is wel de reis naar Rotterdam waard.

Voorstellingen: 21, 22, 23 (matinee), 26, 28, 29 en 30 (matinee) januari in Ahoy' te Rotterdam.

Eddie Vetter